

Interview Patricia Bruijning

'Ik wil dat kinderen zo goed mogelijk door de pandemie heen komen'

Vorig jaar oktober, tijdens het NVK Congres, hield Patricia Bruijning, kinderarts en epidemioloog in het UMC Utrecht, de jaarlijkse Simon van Creveld Lezing. In die lezing sprak ze over de kinderarts als pleitbezorger van kinderen ten tijde van de coronapandemie.

TEKST: MICHEL VAN DIJK

Kinderen zitten niet aan tafel in politiek Den Haag. Het was een van de eerste dingen die Patricia Bruijning opviel toen ze door politiek en media werd uitgenodigd om mee te denken over het coronabeleid. ‘Elke groep heeft haar eigen lobby in Den Haag, maar kinderen niet. Er spelen bij kinderen ook geen directe economische belangen. Als de horeca dichtgaat, moet de overheid betalen. Maar als je de scholen dichtdoet, dan kost dat de overheid niets. Althans niet op korte termijn, want de rekening komt later. Denk aan alle psychische schade bij kinderen en jongeren door corona.’

Voor Bruijning, die vanaf het begin van de coronapandemie regelmatig te gast was in nieuwsuitzendingen als *EenVandaag* en *Nieuwsuur*, was dat des te meer reden om zich op te werpen als pleitbezorger voor kinderen. ‘Mijn drijfveer was én is ervoor te zorgen dat mensen de juiste informatie krijgen in tijden van angst en *fake news*, ook over corona en kinderen. Er is zoveel onzin in omloop. Daar wil ik graag tegenwicht aan bieden.’

Ze werd al snel zoals ze het zelf noemt een Bekende Wetenschapper (BW'er) met een eigen Twitter-account met tienduizend volgers. ‘Ik heb dat een tijdlang met veel plezier gedaan. Het was een dankbare functie, omdat mensen blij waren met mijn uitleg. Iedereen snakke ernaar om te begrijpen wat er aan de hand was. Heel Nederland weet inmiddels wat het R-getal is en wat transmissie betekent, maar dat was in het begin niet zo.’

Grimmig

Het omslagpunt kwam toen ze halverwege de pandemie voor het eerst negatieve reacties ontving op haar Twitter-posts. ‘Het begon grimmig te worden, mensen gingen lelijke dingen schrijven. Ik ben toen een tijdje onder de radar gebleven, selectiever geworden in de nieuwsitems waar ik aan wilde meewerken.’

Toch liet ze zich de mond nooit snoeren. Ze werd er juist strijdlustig van, vertelt ze. ‘Ik dacht op een gegeven moment: kom maar op. Ik laat me niet intimideren door een handvol fanatici.’ Daarvoor vond ze

het welzijn van kinderen te belangrijk tijdens de pandemie. ‘Ik wilde dat zij die zo goed mogelijk zouden doorkomen. Vandaar dat ik bleef bijdragen aan een zo goed mogelijk coronabeleid voor kinderen, op basis van de nieuwste wetenschappelijke inzichten. En dat dan via de media uitleggen aan het grote publiek, om draagvlak te creëren én Den Haag wakker te maken.’

Dat is de positieve kant van zoveel media-aandacht, stelt ze. ‘Het opent deuren die anders gesloten blijven. Vandaar dat ik kinderartsen oproep om, hoe eng of spannend het soms ook lijkt, de media toch op te zoeken. Benut alle kansen om je verhaal te vertellen, vooral als dat in het belang van kinderen is.’

Niet uit te leggen

Kinderen zijn relatief hard getroffen door de pandemie, vindt ze. ‘Langdurig scholen sluiten vond ik nooit een goede manier om een pandemie te bestrijden. Dat is niet goed voor de ontwikkeling en het welzijn van kinderen. Datzelfde geldt voor sporten. Natuurlijk, je hebt het risico op infectie bij kinderen, maar die worden er doorgaans niet heel ziek van. Anderzijds heb je de schade van alle maatregelen. Als dat niet meer in balans is, de schade groter is dan de voordelen van het voorkomen van infecties, dan moet je in actie komen.’

De overheid heeft volgens Bruijning te lang gestuurd op het terugdringen van besmettingen in de gehele bevolking in plaats van haar beleid te richten op het voorkomen van ernstige ziekte bij mensen die *at risk* zijn. ‘Dan gaat het vooral om oudere mensen met een kwetsbare gezondheid. Enerzijds sluiten we de scholen, anderzijds kan de koffiejuffrouw ongevaccineerd nog steeds koffie rondbrengen bij verpleeghuisbewoners. Dat vind ik niet uit te leggen. En dan hebben we ook mensen die er bewust voor kiezen zich niet te laten vaccineren. Maar het kan toch niet zo zijn dat door hun vrije keuze een hele generatie kinderen wordt gegijzeld.’

Bruijning kijkt daarom uit naar een lange-termijnstrategie van het kabinet, meer gericht op het beschermen van mensen die

dat nodig hebben, terwijl anderen – waaronder kinderen en jongeren – hun leven kunnen leiden zoals ze dat wensen.

Uitgestelde infectieziekten

Ondertussen kijkt ze met haar eigen onderzoek al verder dan het coronatijdperk. ‘Waar ik benieuwd naar ben is wat corona heeft betekend voor al die andere infecties en de immuniteitsopbouw bij kinderen. Ik verwacht een uitgestelde golf van andere infectieziekten. Die hebben door corona geen kans gekregen, maar wachten hun tijd af. We zagen dat bij de uitbraak van het RSV-virus vorige zomer. Er is door corona iets veranderd in de immuniteit van kinderen. Ik verwacht dat we de invloed daarvan gaan merken als we weer teruggaan naar ons normale leven.’

Dat onderzoek sluit aan bij de onderzoekslijn naar virale interacties. ‘Onderdruk je bijvoorbeeld het griepvirus als er veel corona circuleert? Of omgekeerd? En wat zijn dan de implicaties voor onze vaccinatiestrategieën? Stel dat we kinderen tegen RSV gaan vaccineren, maar ze krijgen daardoor meer griep, is dat dan de moeite waard? Dat zijn zaken waar we over moeten nadenken.’

Volg je passie

Ooit begon ze als kinderarts aan het bed van de patiënt. Ze had toen helemaal niet in haar hoofd dat ze dit allemaal zou doen. ‘Ik heb voor dit pad gekozen. Het is jammer dat ik daardoor geen patiënten meer zie, maar ik weet dat ik nooit zo'n goede infectieziekten-epidemioloog was geworden als ik niet zoveel klinische ervaring had opgedaan.’

Je kunt zoveel met dit vak, is haar boodschap aan jonge kinderartsen. ‘Aarzel daarom niet om je passie te volgen. Er zijn zoveel manieren waarop je kinderen kunt helpen. Kies die manier die het beste bij jou past.’ ●